

Mina, l'empresa amb més trajectòria de l'Estat

El bon servei, el compromís amb el territori i l'ús de la tecnologia i el coneixement avalen el recorregut de la companyia

1842

Inicis s.XX

1941

1986

Aigües de Terrassa

1992

Aigües de Terrassa

2004

2013

Mina, Aigües de Terrassa és l'empresa amb més trajectòria de tot l'Estat. Ho constata el Registre Mercantil, on només figuren 41 empreses en actiu amb més de 100 anys.

La història i l'evolució de Mina, Aigües de Terrassa està molt vinculada al desenvolupament de la ciutat. El març de 1841 un grup de terrassencs es va reunir per primera vegada amb l'alcalde a l'Ajuntament davant la gran necessitat de subministrar aigua a Terrassa i la seva indústria.

Un any després es va fundar la Sociedad de la Mina Pública de Aguas de la Villa de Terrassa, amb un capital social de 400.000 rals repartits en 400 accions. Mina ha anat sempre trobant el camí per tal de donar resposta a les necessitats d'abastament d'aigua davant la creixent demanda industrial i de la població de Terrassa.

El vincle amb la ciutat ha marcat des dels inicis el compromís de la companyia amb el benestar social del territori. Per aquest motiu desenvolupa una intensa activitat amb una cinquantena d'iniciatives anuals en suport al teixit associatiu i en resposta a les demandes socials de cada moment. A més de la professionalització, també ha caracteritzat la trajectòria de Mina l'ús de la tecnologia i el coneixement per tal d'assegurar la prestació del millor servei. La companyia ha estat pionera en obtenir els segells de qualitat europeus i en comptar amb un Codi Ètic dels òrgans d'administració i empleats i aprovar, el 2009, una Carta de compromisos, amb els clients, el grau de compliment de la qual es revisa i publica trimestralment.

Mina agraeix la col·laboració ciutadana en la campanya d'estiu

El telèfon d'atenció i avís per possibles incidències de Mina ha rebut un total de 90 trucades després que Mina hagi posat en marxa la campanya 'Aquest estiu, tranquil·litat per a tots!'. Mina agraeix la col·laboració ciutadana, ja que aquests avisos permeten procedir a solucionar qualsevol incidència de forma molt més ràpida i eficient, evitant així possibles malbarataments d'aigua. Per això ha fet arribar a cada una de les persones que ha trucat el llibre 'Els ocells a la zona de captació de Mina. Cinc anys de seguiment 2007-2011', del biòleg Arnau Bonan i editat per Fundació Mina.

Les escoles d'educació especial s'incorporen al Programa d'Ajuts

Les quatre escoles d'educació especial de Terrassa s'incorporen aquest any als ajuts als consells escolars que anualment atorga la Fundació Mina. Així, ja són 87 els centres que es beneficien d'aquesta dotació. L'objectiu és assegurar que els fills de famílies en dificultats tinguin accés al material educatiu necessari. Mina ja va ampliar fa dos anys aquests ajuts fent-los extensius als instituts d'ESO de Terrassa.

De què parlem? D'aigua, gestió, ideologia?

En aquest debat sobre la futura gestió de l'aigua a Terrassa voldríem fer algunes aportacions per a una millor reflexió. Per justícia, i després de 175 anys de servei a la ciutat, ens pertoca aquí donar la nostra opinió personal, professional i com a entitat terrassenca.

Per començar, cal subratllar que "l'aigua és un bé de domini públic estatal", tal com indica la Llei d'Aigües vigent, més enllà de les pròpies possibilitats que ofereix la normativa per a la utilització, temporal i reglada de l'aigua a favor d'entitats públiques o privades. Una altra qüestió és "qui i com" gestiona aquest bé públic en l'àmbit de l'abastament a poblacions. Existeixen aquí diferents sistemes previstos per la normativa de règim local: la gestió privada, la pública i la mixta.

La gestió privada pot tenir l'origen en la pròpia iniciativa ciutadana, com va ocórrer a Terrassa el 1842, o pot ser per contractació pública del servei a una empresa privada, com també es va donar a Terrassa el 1942. La gestió pública ha estat utilitzada amb encert en altres municipis fruit de la seva evolució històrica en relació al servei d'aigua. I la tercera opció, la gestió mixta, és una fórmula ja tradicional que ha assolit l'èxit en els casos que s'han conjugat les visions pública i la privada.

És a dir, cada municipi ha decidit el seu model en funció de la seva pròpia realitat i de la seva trajectòria en la gestió d'aquest servei bàsic. Cal ponderar amb deteniment els pros i contres i no menysprear d'antuvi la trajectòria pròpia. En el nostre cas, la ciutat compta amb una entitat amb una llarguíssima experiència i demostrada professionalitat, posada al dia permanentment al llarg del temps. Certament haurem comès errors, però crec que també moltíssims encerts, encara més valuosos tenint en compte determinats moments (crisis econòmiques, polítiques i socials que s'han succeït al llarg dels últims 170 anys).

Ara es tracta de trobar la fórmula que millor conjunti experiència i professionalitat amb els necessaris avenços que la prestació del servei necessita, tot i l'alt nivell assolit, com ho demostren les diferents certificacions i homologacions obtingudes. El que no tindria sentit seria fer cau i net sense cap argument de gestió sòlid o basat amb dades errònies que circulen que no fan referència a la realitat del servei de l'aigua a Terrassa. Per tant, reflexionem sobre el model de gestió amb criteris d'eficiència econòmica i financera i eficàcia tècnica, per a una bona solució a la transcendent qüestió que tenim plantejada a Terrassa.